

Bobe és a számtan

VISSZHANG - L. évfolyam 46. szám, 2006. november 17.

Ingyen címmel cikk jelent meg Bobe aláírással az ÉS 44., múlt heti számában, melyben felháborodásának adott hangot az egészségügyi kormányzat "véget kell vetni annak, hogy mindent ingyen várjak el az államtól" szlogenjén felhúzván magát. Azzal a butasággal, hogy "a feleségemmel együtt világéletünkben meglehetősen nyomorúságos pénzért dolgoztunk, de ebből az utóbbi bő három évtized során társadalombiztosítás címén egy családi ház árát fizettük be annak a sokat emlegetett "gondoskodó" államnak" nem is foglalkoznék érdemben. Mindössze annyit, hogy persze igencsak messze áll a valóságtól, még a számtan fidesznyik szabályai (kamat és infláció elhanyagolható) szerint is csak úgy érhető el, ha a mostanáig befizetett teljes összegért harminc évvel ezelőtt vehetett volna.

De mint mondtam, van ennél nagyobb gond is.

A szerző mindezt úgy értékeli, hogy ő csak fizetgetett a nagy semmiért. Mintha nem tudná, hogy ebből tartották fenn és üzemeltették azt az intézményhálózatot, amit egészségügynek neveznek. Ebből kapott a gyógyszerekre támogatást, ebből kapott táppénzt és kórházi ápolást. De ebből finanszírozzák az orvosok magánpraxisának technikai költségeit, a kalákatevékenységeket (különféle mezőgazdasági munkák, családi építkezések idején betegállományba vonulnak), a munkanélkülivé válás elől betegállományba vonulókat, és a határ menti osztrák patikák extraprofitját (az extrém mennyiségű ingyengyógyszer jelentős százaléka ott köt ki).

És nem teljes a leltár!

Róna György